

немале никакви преимущества надъ епископи-тѣ; обаче всѣкой митрополитъ билъ длженъ да свиква всѣка година епископски съборъ отъ епископи-тѣ въ церковната си областъ; всѣкога архиепископъ-тъ билъ предсѣдатель на събора.

Архиепископи-тѣ или митрополити-тѣ били подчинени на други по-главни отъ тѣхъ священноначалници, които никому не били подчинени и които се считале за началници на Общата Християнска Черкова. Изпърво тия священноначалници били нарѣчени по грѣцки *екзархи*, а по латински *примаси*. По-първи-тѣ отъ тия самовластни священноначалници, а именно: римский, цариградский, александрийский, антиохийский и иерусалимский, на четвъртия вселенски съборъ (451 год.) въ Халкидонъ били нарѣчени *патриарси* (отценачалници). Тѣ и петина-та имале еднаква властъ, били независими единъ отъ другъ и считале се равни пазители на Общата Християнска Черкова, на която за добро-то се грижиле и радиле. По-сѣтне захванале да наричѣтъ римский патриархъ *папа* (отецъ), а въ шестия вѣкъ цариградский патриархъ захваналъ да се нарича и *вселенски*. Римский папа (патриархъ) се побоялъ да не би чрѣвъ това название цариградский патриархъ да поиска да растури равенство-то на патриаршески-тѣ престоли, та възстаналъ противъ титла-та *вселенски*. Обаче византийский царъ и патриархъ-тъ писалъ на папа-та да се не бои, защото тая титла е дадена на цариградския патриархъ не съ цѣлъ да се унижѣтъ други-тѣ патриарси и да му се подчинѣтъ, а само като една честь, прилична за единъ патриархъ, който сѣди въ столица-та на държава-та.

Черковни-тѣ области на старопланинския полуостровъ били раздѣлени между римския и цариградския патриарси. На римския били подчинени епархии-тѣ въ Тесалия, Епиръ, Македония, Албания и въ сегашни-тѣ сърбски земи, а на цариградския били подчинени Тракия и Мизия (по-голѣма-та частъ отъ Бѣлгария). — Такава е била церковната наредба на старопланинския полуостровъ до преселявание-то на народи-тѣ, когато въ петия вѣкъ нахлуле тука вест-

---

началници) и *деспоти* (владици). — Както епископитѣ, така и архиепископи-тѣ си имале епархии, сѣщо като сега. Многажди се случавѣ щото при владици-тѣ на епархии да се нахождатъ и по единъ или двама епископи, които сѣ като помощници на архиепископа или митрополита; такива се наричатъ *хореепископи* (*мѣстни* епископи).